

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Purgatione Canonica. Titulus XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Pallium est plenitudinis Pontificalis officij insigne, c. antiqua, extr. eod.

Exemptus ratione rei, vel certi loci non censetur exemptus respectu alterius rei, vel loci, c. cum capella, ext. eod.

Contra priuilegia ecclesie minori spacio quadraginta annorum non prescribitur, c. accedentibus, ext. eod.

Priuilegium vni concessum non potest, propter rationis paritatem ad alium extendi, c. sanè, ext. eod.

Suis priuilegijs priuandus est, qui alienis derogat, c. dilecti, extr. eod.

Liberum est vnicuique suo iuri renunciare, l. si de terra, extr. eod.

DE PURGATIONE CANONICA.

Titulus XXXIIII.

Continuatio.

Certitudine probationis vel accusatore deficiente, infamatus de aliquo crimine apud bonos & graues, purgatione canonica innocentiam suam probare tenetur, c. si quis presbyter, extr. eod.

Quid Purgatio?

Purgatio est innocentiae super obiecto crimine certis à iure inuentis medijs facta ostensio.

Quotuplex Purgatio?

Canonica & vulgaris. Canonica est, quae ad probationem innocentiae faciendam Canonibus approbatur. Vulgaris autem, quae non approbatur, de qua infra, prox. tit.

Quae causa Efficiens?

Præceptum & iussus iudicis: qualitercunq; enim de crimine contra aliquem actum fuerit, si nõ sit cõuictus & confessus, & nihilominus mala fama duret, mouebit eum iudex seorsim, postea coram testibus, vt se corrigat.

Ttt 3

quod

quòd si necdum hoc fecerit, præcipiet ipsi iudex super crimine, de quo infamatur, purgationem, quæ non in voluntate suspecti, sed in arbitrio iudicis consistit, ut notat Gratianus in c. auditum, §. ecce, 2. q. 4. c. presbyter, 2. q. 4. & c. si quis presbyter, extr. cod. & donec ipsam fecerit, ab officio canonicè suspensus manebit, d. c. presbyter, cod.

Quæ Materia?

Quoduis crimen, vel vitium occultum, de quo quis infamatur, quia non tantum adulterij, simoniæ, furti, periurij, alorumq; criminum suspicionem, infamatus purgare debet, c. nobilis, c. cõsulisti, 2. q. 4. c. de hac autem, extr. de simonia, sed etiam suspiciõne impotentia & defectus natalium. Vnde infamatus super defectu natalium priusquam se purget, ad Ordines promoveri non potest, c. accedens, extr. eod. debetque crimen, vel vitium esse occultum. Nam si probabile & manifestum fuerit, purgatio non indicitur. Quia nec in re notoria verisimili suspiciõni, quæ purgationem inducit, locus datur, c. si quis de gradu, & uem dilectis, extr. cod.

Quæ Forma?

Vt suspectus de crimine occulto, suspiciõnem criminis præstiti iurisiurandi religione purget, adhibitis compurgatoribus, qui suspectum verum iurasse, pariter iuramento affirmant, c. quoties, c. inter, extr. eod. c. presbyter, 2. q. 4. exẽpli gratia, ut si Episcopus cõmissa simoniæ reus dicatur, ipse iurabit, qd pro tali ecclesia, vel pro tali re spirituali dãda, seu cõcedẽda, nec ipse per se, nec p submissã personã nec alius pro eo, se sciente, mandãte, cõsiliũ dante, vel authoritatem præstanre, pretium receperit, d. c. quoties, extr. eod. c. si quis viduam, dist. 50. & c. auditum, 2. q. 5. Si verò super alijs criminibus fuerit suspectus, iurabit, quòd sit immunis ab illis, vel sub exprefsa in specie, forma, quòd simoniam, venditionem iustitiæ, & incontinentiam non commiserit, postquam ad Episco.

ad Episcopalem dignitatem fuerit assumptus, c. accipi-
mus, extr. eod. Compurgatores autem corporaliter iu-
rabunt, tactis sanctis Euangelijs, quod ex sua conscien-
tia iudicent ipsum ab illo crimine immunem esse, bo-
num igitur & verum iuramentum ipsum praestitisse cre-
dant, d. c. quoties, extr. eod. & c. presbyter, 2. q. 4. c. de te-
stibus, extr. eod. Potest autem iudex, vt suo arbitrio com-
purgatores assignentur, curare; modò illius honestatis,
& opinionis sint, quod verisimile sit, eos nolle amore,
vel odio, seu obtentu pecuniae, peierare. Vt autem ido-
nei appareant, necesse est, inquit Alexander III. vt eius,
quem purgare debent, vitam & conuersationem agno-
scant, c. cum P. Manconella, extr. eo. & d. c. presbyter, si à
plebe, 2. q. 4, & c. cum dilectus, extr. eod.

Quis Finis & Effectus?

Quòd purgatione legitime facta ab illo crimine, cu-
ius accusabatur: vel etiam à suspicione eius efficiatur
immunis, ita vt nec postea huius delicti causa contra
ipsum accusatio admittatur, exceptis tribus casibus:
1. nisi quis suam suorumq; iniuriam prosequatur. 2. vel nisi
doceat cum priore accusatore collusionem interuenis-
se. 3. vel nisi ad probandum se offerat. Quòd suspectus
peierando se purgauerit, contra illud enim iuramentum,
cum iudiciale sit, probatio in contrarium admittitur,
Dd. in l. admonedi, ff. de iureiur. & Speculat. tit. de abo-
lit. & purg. in fin. Quòd si autem suspectus in indicta
purgatione defecerit, perinde puniendus est, atq; si de
crimine, de quo diffamatus fuit, legitime conuictus vel
confessus fuisset, c. cum P. Manconella, & c. inter, in fin.
extr. eod. Notat tamen Menoch lib. 2. Cen. 3. casu 274.
num. 5 d. arb. iud. Clericum deficientem in purgatione
canonica, & ob id aditum curiae seculari puniendum,
non puniri poena ordinaria, sed sola iudici arbitraria,
arbitriumq; putat, quando quis in purgatione deficere
dicatur, iuxta Simanc. tit. 54. num. 13.